

životních nezáviselí jen na vnějších překážkách, nýbrž do značné míry na uvědomělosti a pokrokovosti jednotlivců a tříd. K základním podmínkám zlepšování životní úrovně patří vnitřní schopnost jednotlivce hledat stále nové životní hodnoty a směřovati k jejich dosažení. Překážkou pokroku je nedostatek ideí a představ a malá víra v dosažitelnost jejich.

Francouzský odborný spisovatel Henri Dubreuil přednášel o r a c i o n a l i s a c i a n e z a m ě s t n a n o s t i. Řečník uvedl, že o příčinách krise nemohou dáti ani národohospodáři dosud jasné odpovědi. Při problému nezaměstnanosti bývají mylně zaměňovány dvě její příčiny: rozvoj strojové výroby a hospodářský rozvrat poválečný. Je proto nutno čeliti proti těmto příčinám zkrácením pracovní doby, organizováním výroby a distribuce. Tyto otázky nelze řešiti jen v rámci jednotlivých států, nýbrž je třeba upravit mezinárodní hospodářské vztahy na racionální bási.

Dr. Jindřich.

Ze Sociálního ústavu Československé republiky. Dne 18. února 1932 přednášel dr. Emil Hácha O z a m ě s t n a n e c k ý c h z á v o d n í c h i n s t i t u c í c h podle československého práva. Svoji přednášku rozdělil na tři části. V první části snažil se určit místo instituce závodních zastupitelstev ve vývoji pracovního práva. Zjistil trojí hlavní směr tohoto vývoje právního, jenž směřuje k tomu, aby byla zmírněna veliká nerovnost mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem, kterou podporovala t. zv. svobodná smlouva o práci, spočívající na liberalistické představě o rovnosti obou kompaciscentů. První etapu vývojovou spatřuje řečník v sociálně-politickém zákonodárství ochranném, druhou etapu ve státním uznání kolektivní smlouvy a třetí v zákonodárství o závodních zastupitelstvech. Toto zákonodárství dalo faktickému zájmovému společenství závodního zaměstnanectva právní organizaci, vytvořivší orgán, který má jednak uplatňovati ochranu zájmů závodních zaměstnanců, jednak má býti nositelem práva spolupůsobení na úpravě a správě vnitřních záležitostí závodních. Ve druhé části přednášky uvedl řečník některé problémy právní theorie, které nové pracovní právo vyvolalo. Zabýval se právní povahou kolektivní smlouvy, pak povahou t. zv. závodního ujednání a právní povahou závodního zastupitelstva. V poslední části své přednášky dotkl se řečník kriticky některých zvláště důležitých nedostatků naší zákonné úpravy.

Dne 17. března 1932 přednášel francouzský odborný spisovatel Henri Dubreuil o v z t a z í c h m e z i z a m ě s t n a v a t e l e m a z a m ě s t n a n c í. Řečník podal výklad o vztahu člověka k průmyslu a k práci. Právě, že v nynější době je rozšířena četná literatura o životě v průmyslu. Tato literatura ukazuje, že veliká většina autorů nemá přesné představy ani o práci v dřívějších dobách, ani o práci nynější. Je chybné předpokládati, že dělníci v dřívějších dobách měli intelektuální výhody, jichž postrádají dělníci nynější doby. Dříve byla výrobní činnost velmi malá a byla prováděna jen nepatrnou částí obyvatelů. Průmysl a jeho zaměstnanci jsou novými složkami ve společnosti. Tyto nové složky vznikly značným pokrokem v technické činnosti a pouze tento technický pokrok upoutal až do nynější doby pozornost organizátorů průmyslu. Po stránce technické byla výroba stále zdokonalována, při tom však nemohl býti zachován dřívější přímý vztah mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem. Tím vznikla roztržka, která je dnes základem všech průmyslových konfliktů. Není správným tvrzení, že nynější dělník trpí proto, že byla zavedena strojová výroba. Bylo by vhodnější, kdyby byla zkoumána průmyslová organizace, aby mohly býti znovu upraveny vzájemné lidské vztahy. Je třeba provéstí analýsu průmyslových funkcí. Podle toho, jak bude zdokonalena organizace práce, budou moci všichni spolupracovníci uplatňovati tvůrčí iniciativu shodnou s důležitostí funkce, kterou budou zastávati podle svých schopností.

Dr. Jindřich.

Redakční rada pražská konala schůzi dne 13. dubna 1932 v místnostech »Všehrdu« za předsednictví doc. Dra Klimenta. Zúčastnili se jí kolegové: Dr. Novák, Dr. Edelstein, Dr. Jindřich, Dr. Lepař, Dr. Pošváb, Dr. Štafl, Dr. Reichert, Dr. Kučera, Dr. Müller, Dr. Kubeš a JUC.

Kapras. V debatě byly probrány tyto následující body: Po stránce administrativní učiněno definitivní rozhodnutí o zasílání časopisu stálým členům redakční rady jakož i o uspořádání skladu starých ročníků časopisu. V rozhovoru o obsahu příštího čísla promluveno o chystaném zákoně advokátním, o problému vnitřní půjčky a j.

Redakční rada brněnská konala schůzi dne 15. dubna 1932 v Brně za předsednictví doc. Dra Neubauera. Zúčastnili se jí univ. prof. Dr. Čáda, Dr. Kojecký, Dr. Gerlich, Dr. Bulín, Dr. Witz, Dr. Hejdušek, Dr. Wierer, Dr. Kubeš, JUC. Skorkovský, Dr. Chytil, JUC. Keprt. V debatě byly probrány tyto nejdůležitější body: Jednáno o úpravě obálky »Všehrd«. Prof. Čáda podává zprávu o tom, že podařilo se mu získati u brněnského kniháře nabídku na originální vazbu »Všehrd« v modrém anglickém plátně. Desky by přišly na 5 Kč. O věci bude ještě referováno. Rozmluva o příštím čísle, jmenovitě o tom, že nutno v následujících číslech dbáti co nejvíce literatury.

Redakční rada bratislavská nekonala schůzku pre zasadnutie prof. sboru. Budúca red. rada bude svolaná na deň 13 mája 1932.

Univ. prof. Dr. JAN LOEVENSTEIN zemřel 1. května 1932.

Těsně před tiskem tohoto čísla dochází nás smutná zpráva, že JUDr. JAN LOEVENSTEIN, řádný profesor finanční vědy na právnické fakultě Masarykovy university v Brně, zemřel. Není již možno v tomto čísle vzpomenouti vědecké práce zesnulého, protože je již provedena uzávěrka. Redakce věnuje zesnulému vzpomínku v čísle příštím.

Literatura

Dr. Josef Grňa: **Prejudicialita v civilním řízení.** Sběrka spisů práv. a nár.-hospod. svazek XLVI. Brno 1930. Barvič a Novotný, 145 stran, cena 30 Kč. — Kniha, jejímuž autorovi byla mezitím udělena *venia legendi* pro obor civilního řízení soudního na Komenského universitě, si kromě úvodu rozděluje probíranou látku na dvě kapitoly: I. prejudicialita jako účinek rozsudku a vliv prejudiciality na procesní formy. Prejudicialitu označuje (str. 3) jako »jistý vztah dvou věcí, dvou rozsudků, zkrátka dvou fenomenů, který záleží jednak v tom, že časově jeden druhý předchází, a jednak v tom, že první na druhý působí jakýmsi vlivem.« Tento vliv pak označuje na str. 14 jako vztah kauzality. Pojem prejudiciality jest rozebrán v § 3 spisu, kde autor projevuje záslušnou snahu vyložití věc po stránce právně-filosofické, než některá místa jsou tu dosti nejasná. To platí zejména o výkladu na str. 11, že »kauzalita... jest jakoby světlo, které činí teprve viditelným něco, co tu sice již jest, ale viděti nebylo«, a pak v úvodu k této úvaze, že »jakožto jev právní nemůžeme však prejudicialitu vysvětlovati zásadami logickými nýbrž musíme hledati její obsah právní«. Spisovatel používá pojmu »právo« jako něčeho existentního ve světě vnějším. Proto mluví na str. 12 o právu závislém a prejudikujícím. Radí se mezi stoupence učení o nároku na právní ochranu, o kterém na str. 16 tvrdí, že dnes v procesní teorii německé převládá, ačkoliv tento jeho názor byl vyvrácen již v Právniku roč. 1929, str. 22, poznámkou k jeho pole-